

Vlaggenschip Messemaker wint 6-puntenwedstrijd in Enschede

Begin van dit seizoen kenden we een droomdebuut in de eerste klasse met een 8-2 overwinning op de Soester Schaakclub. In de ronden daarna volgden echter drie nederlagen en een gelijkspel, waardoor we ineens weer in de gevarenzone terecht kwamen. Een overwinning zou dus zeer welkom zijn in de verre uitwedstrijd tegen SG Max Euwe.

Ruim 2.5 uur voor de start van de wedstrijd reden we weg bij het denksportcentrum in Gouda. De tijds marge bleek geen overbodige luxe, want de auto waarin ik zat - met verder Liam Vrolijk, Wim Heemskerk en invaller Wouter Schönwetter - werd door de Tomtom vriendelijk via allemaal toeristische 50 km/uur weggetjes naar Enschede geleid. Achteraf bleek er een file op de snelweg te staan, maar of dit echt sneller was viel te betwijfelen. In ieder geval arriveerden we net op tijd bij de speelzaal waar de rest van het team ons opwachtte.

Of het door onze reis kwam betwijfel ik, maar de spelers uit onze auto begonnen zeer matig aan de wedstrijd. Wim en ikzelf stonden al snel slecht (en zouden uiteindelijk verliezen). Liam nam ondertussen na anderhalf uur in een stelling die hem niet meer beviel remise aan. Even later keek ook Wouter tegen een pion achterstand aan - hoewel hij die met veel vechtlust nog tot een knappe remise wist om te toveren.

Eén uit vier met onze auto is bepaald geen goede basis voor een resultaat. Gelukkig speelde de rest van het team wel heel goed en dankzij mooie overwinningen van Peter Scheeren, Ed, Gert-Jan en vader en zoon Evengroen mochten de matchpunten toch mee naar Gouda. Dat deden we echter niet, voordat we in Enschede lekker gegeten hadden.

Hieronder vind je hoe de spelers zelf hun partij hebben ervaren.

Peter Ypma

In de opening hadden we allebei kort gerokeerd en het lag voor mij voor de hand om op de koningsvleugel aan te vallen. Dat kon op 3 manieren: rustig, met g4 of met f4. De rustige variant beviel mij niet zo goed, omdat zwart dan genoeg tijd had om de verdediging goed neer te zetten. De keus was dus tussen f4 en g4. Beide zetten hadden wel een nadeel. Met f4 zou ik - hopelijk tijdelijk - een pion moeten offeren. Met g4 verzwakte ik mijn koningsstelling op de lange termijn. Hoewel de zet g4 beter voelde, maakte ik mijzelf wijs dat f4 beter was. Ik zal een lang verhaal kort maken: f4 was bepaald niet beter en even later viel ik ook nog voor een tactisch valletje. Al met al een partij om snel te vergeten.

Liam Vrolijk

Nadat ik goed uit de opening kwam na mijn prima voorbereiding, kwam ik met zwart met licht voordeel uit de opening. Daarna liet ik het een beetje liggen en hij bood verrassend vroeg remise aan. Ik accepteerde het omdat ik vond dat ik praktisch iets minder stond.

Peter Scheeren

Na een half-Slavische opening had ik op het BORD met wit een minimaal voordeeltje behaald doordat ik het loperpaar had, waarvoor ik overigens wel een dubbelpion had moeten accepteren. Maar op de KLOK had ik intussen een groot voordeel bereikt: mijn tegenstander had na zo'n 20 zetten nog maar een paar minuten over. Dat wreekte zich 10 zetten later, toen hij een eenvoudige stukwinst over het hoofd zag en toen maar meteen opgaf.

Wim Heemskerck

Tot mijn verbazing nam Rob Bertholee tegenover mij plaats. Sinds wanneer is Rob lid van Max Euwe Enschede? Bij mijn voorbereiding ben ik zijn naam nergens tegengekomen. Zo'n veertig jaar geleden was hij een groot jeugtalent en hebben we verschillende malen tegen elkaar gespeeld. Aardige kerel, maar schaaktechnisch heel lastig als tegenstander, althans voor mij. Hij deelde meteen een flinke psychologische klap uit door me te herinneren aan onze eerste partij, in 1979 nota bene!, waarin hij vanuit een slechte stand naar remise ontsnapt was. Dat wist ik allang niet meer, maar het stond me nog glashelder voor de geest dat je een partij minimaal twee keer moest 'winnen' voordat je echt een vol punt tegen hem kon scoren. Zou dat vanmiddag weer zo gaan? Was het maar waar! Achteraf zou ik met veel plezier een goede stelling hebben laten verzanden in remise.... Maar dit keer heb ik, vanaf mijn kant van het bord, geen moment een goede stelling gezien. Direct na de opening stond ik met zwart onder druk en dat resulteerde uiteindelijk in pionverlies. Een dubbeltoreneindspel ging over in een enkel toreneindspel en steeds was de enige vraag of ik het wel of niet zou overleven. Mijn hoop om revanche te nemen voor die eerste partij en dit keer van hem een half punt af te snoepen werd helaas geen waarheid. "Je hebt goed verdedigd" complimenteerde hij, nadat hij de vis eindelijk op het droge had. Ik weet niet of dat waar is, maar feit is dat zijn betere spel terecht met een vol punt is beloond.

Ed Roering

Met wit speelde ik ruim 10 zetten voor mij bekende theorie en besloot toen niet de hoofdvariant te spelen, maar een zijvariant. Er kwam een moeilijke stelling op het bord, die ons beide veel tijd kostte. De variant blijkt beter voor zwart te zijn, maar mijn tegenstander vond niet de beste zetten. Hij offerde een stuk voor 3 pionnen en dat leverde hem slechts een gelijke stelling op. Toen hij in opkomende tijdnood echter zijn dame terugtrok kreeg ik zelfs voordeel. En enkele zetten later had ik zelfs de mogelijkheid om op +12 te komen. Wat ik, ook in lichte tijdnood, deed was 'slechts' +4, maar met een toren tegen 3 pionnen was dat voldoende voor de winst.

Erik Hennink

Op bord 6 met zwart kwam ik ongeveer gelijkwaardig uit de opening. In het vroege middenspel speelde ik een onhandige zet waar mijn tegenstander sterk van profiteerde en ik duidelijk minder kwam te staan. Mijn tegenstander bleef sterk spelen en ik kwam er niet meer aan te pas. Uiteindelijk maakte mijn tegenstander de partij met een mooie combinatie af en won daarmee verdiend.

Gert-Jan Ludden

Ik speelde met wit tegen een oude bekende, Paul Bierenbroodspot. Het werd een Hollandse opening die ik vandaag iets anders speelde dan normaal. Ik positioneerde op zet 5 de loper op veld f4. Het werd een positionele partij met licht voordeel voor wit vanwege het loperpaar. Na lang manoeuvreren won ik op de 26e zet een pion, maar zwart kreeg wel een sterk paard op e4. Uiteindelijk werd het een lopereindspel van lopers met ongelijke kleur en allebei nog een toren. Ik won nog een pion en mijn koning kon de vijandelijke stelling binnendringen. Zwart spartelde nog een tijdje op zoek naar remisewendingen. Toen uiteindelijk een witte pion op e7 arriveerde en er materiaalverlies of mat dreigde, gaf zwart de partij op.

Jan Evengroen

Met zwart kreeg ik een damegambiet-opening waarin ik de theorie beter kende dan mijn tegenstander. Wit verloor in de opening enige tempi waardoor ik steeds beter kwam te staan. Dit openingsvoordeel gaf ik gedurende de partij niet meer weg en wist ik steeds meer uit te bouwen. Na kwaliteitswinst en twee verbonden vrijpionnen gaf wit op. 0-1

Henk-Jan Evengroen

Met wit kreeg ik een Slavische opening tegen me. Doordat ik iets te gefocust was om de pion op e6 vast te leggen en daardoor de loper op c8 buiten spel te houden overzag ik een dubbele aanval waardoor ik een pion verloor. Omdat ik enkele dreigingen kon inbouwen (waarschijnlijk niet allemaal correct) besloot mijn tegenstander de pion terug te geven. Hierna ontstond er een gelijkwaardig eindspel, maar door wat onnauwkeurige zetten van mijn tegenstander kon ik een pion vóór komen. Dit eindspel kon ik uiteindelijk winnen.

Wouter Schönwetter

Ik speelde met zwart tegen Peter Bolwerk. Ik kwam aardig uit de opening, maar op een gegeven moment kwam ik een beetje passief te staan. Daarop besloot ik om een pion te offeren. Door dat offer werden mijn stukken actiever, maar de pion kreeg ik niet meer terug. Een klein voordeeltje was dat de witte koning redelijk open stond. Er werden veel stukken geruild en er kwam een eindspel op het bord met dame + paard + 6 pionnen voor mijn tegenstander tegen een dame + loper + 5 pionnen voor mij. Met een trucje kreeg ik de pion die ik in de opening geofferd had terug, maar nu was een gevaarlijke verre vrijpion ontstaan voor mijn tegenstander. Echter stond de witte koning onbeschermd, waardoor ik met eeuwig schaak remise afdwong.